

РЕШЕНИЕ

№ 2944

гр. София, 27.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 23.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3175** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от АПК вр. с чл. 124 и чл.121, ал. 1, т.1 от ЗДСл.

И. С. В. от гр. Х, ул. „Граф Игнатиев” № 17, . 3, ап. № 9, не е доволен от Заповед № 287/ 26.03.2010 г. на изпълнителния Д. на А. по З., с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, е прекратено служебното правоотношение на оспорващия на заеманата длъжност „главен експерт” в звено „Счетоводство на международни програми, проекти и фондове”, отдел „Финансово – счетоводен и планиране и отчитане на бюджета” в дирекция „Финансово – стопански дейности, информационни технологии и техническо осигуряване” с място на работа ДРСЗ Х.

В жалбата са въведени оплаквания за незаконосъобразност на акта, съдържащ позоваване на обективна невъзможност да се изпълняват служебните задължения, която не е обоснована с конкретни факти. Искането до съда е за отмяната му и за присъждане на разноски.

Ответникът, изпълнителният Д. на Агенцията по З., чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата.

От фактическа страна се установява:

Служебното правоотношение между И. В. и Агенцията по З. е възникнало въз основа на заповед № 371/ 11.06.2008 г. на ответника, с която той е назначен на длъжност „главен експерт” в звено „Счетоводство на международни програми, проекти и фондове”, отдел „Финансово – счетоводен и планиране и отчитане на бюджета” в дирекция „Финансово – стопански дейности” с място на работа ДРСЗ Х.

Със заповед № 479/ 19.03.2010 г. изпълнителният Д. на АЗ разпоредила да се извърши промяна в длъжностното разписание на дирекция „Финансово – стопански дейности, информационни технологии и техническо осигуряване”, при запазване числеността на персонала в отдел „ФСПОБ”, звено „Счетоводство на международни програми, проекти и фондове”, при която деветте щатни бройки за длъжността „главен експерт” се разпределят както следва – 6 от тях в централната администрация на агенцията и по една в ДРСЗ съответно Л, М и Р.

На 25.03.2010 г. на оспорващия е връчено писмо изх. № ЧР 01/ 0217 от 19.03.2010 г. на ответника, с което В. е уведомен, че във връзка с Постановление № 335/ 30.12.2009 г. за изменение и допълнение на нормативни актове на МС и утвърдено длъжностно разписание на А. по З., в сила от 08.01.2010 г., заеманата от него длъжност е определена с място на работа гр. С., в централната администрация на АЗ. Указано му е, че в случай на съгласие в едномесечен срок следва да подаде заявление за преназначаване на длъжността, а при отказ – ще се пристъпи към прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл.

На 26.03.2010 г. е издадена заповед № 287, с която, поради обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения, е прекратено служебното правоотношение на В.. Актът му е съобщен на 31.03.2010 г., оспорен е чрез органа по назначаването на 12.04.2010 г. Това е станало преди да е изтекъл срокът по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Жалбата е допустима като депозирана своевременно от надлежна страна при наличие на правен интерес. Разгледана по същество, е основателна, по следните съображения.

Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 ЗДСл определя, че служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. В случаите по чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл се посочват и фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в писмена форма. В нея е обозначено правното основание за прекратяване на служебното правоотношение. Тя обаче не съдържа фактическите обстоятелства, обуславящи извод, че е налице обективна невъзможност за изпълнение на служебните задължения по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. Цитираната разпоредба урежда правомощието за прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването без предизвестие ако е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3 от ЗДСл. Понятието „обективна невъзможност” не е легално дефинирано, но в съдебната практика е безспорно възприето разбирането, че тя представлява състояние, възникнало по причини, стоящи извън волята на страните по правоотношението, поради което те са непреодолими. За да е налице обективна невъзможност по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл, следва да са осъществени три правнорелевантни факта – да е създадена нова фактическа обстановка; тя да води до невъзможност за изпълнение от служителя на задълженията по съответната длъжност и причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните по правоотношението.

Разпоредбата на чл. 108, ал. 1, предл. 2 от ЗДСл е категорична, че в случаите по чл. 107, ал. 1, т. 5 актът следва да съдържа фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения. В конкретния

случай ответникът си е послужил с препращане към свое писмо изх. № ЧР 01/ 0217 от 19.03.2010 г., но това не е достатъчно да се мотивира волята на административния орган, тъй като липсата на съгласие на служителя да бъде променено мястото му на работа в друго населено място не може да бъде подведено под хипотезата „обективна невъзможност“. Допуснатото нарушение е съществено, тъй като води до неизпълнение на законното изискване относно задължителното съдържание на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение по л. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл. Накърнено е и правото на адресата на административния акт да се информира за съображенията на органа, с което се подпомага при избора на правни средства за защита. Възможността на страната в производството да се запознае с мотивите на акта е съществен елемент от правото ѝ на защита, чието упражняване е възпрепятствано от липсата на мотиви. Чрез фактическите основания, които в случая представляват задължителен реквизит, се осигурява установяването и отразяването на материалноправните изисквания към акта и се обосновава неговата законосъобразност. Като не е изложил конкретните фактически основания, които обуславят извод за обективна невъзможност на И. В. да изпълнява служебните си задължения и не е посочил доказателства в подкрепа на това свое изявление, изпълнителният Д. на Агенцията по З. е издал незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

При този изход на делото и при направеното преди края на устните състезания искане на жалбоподателя се следват разноските по воденето му – заплатеното възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, сключен между В. и адв. Делчева на 12.04.2010 г., възлизащо на 700 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във вр. с чл.124 от ЗДСл, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по оспорване на И. С. В. от гр. Х, ул. „Граф Игнатиев“ № 17, . 3, ап. № 9, Заповед № 287/ 26.03.2010 г. на изпълнителния Д. на А. по З..

ОСЪЖДА А. по З. да заплати на И. С. В. от гр. Х, ул. „Граф Игнатиев“ № 17, . 3, ап. № 9, 700 /седемстотин/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на Р Б.

СЪДИЯ: